

พระราชบัญญัติ
พระพุทศักราช ๒๔๖๔

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรี
สินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดิรัสเหนือเกล้าฯ ว่า
กรุงสยามได้ร่วมทำสัญญาระหว่างนานาประเทศ ว่าด้วยเรื่อง ฝิ่น
ณกรุงเฮก แลได้มีพระราชสัถยานับแลเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พระ
พุทศักราช ๒๔๕๗ แลสัญญานี้ได้รับความยืนยันในข้อ ๒๕๕
แห่งสัญญาสันติภาพทำที่เมือง แวร์ไซส์ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน
พระพุทศักราช ๒๔๖๒ มีความมุ่งหมายเพื่อห้ามการใช้ ฝิ่นแล

เครื่องขायอื่น ๆ ที่มีประเภทเช่นเดียวกันอย่างเกินกว่าสมควรให้
หมดลงเป็นลำดับ

บัดนี้พระบรมราชประสงค์ที่จะปฏิบัติให้การเป็นไปตามความ
ที่ตกลงในหนังสือสัญญาระหว่างนานาประเทศนั้น โดยเต็มตาม
พระบรมเดชาานุภาพที่จะทำได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

พแนกที่ ๑

ว่าด้วยนามแลกำหนดใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
ฝิ่น พระพุทธศักราช ๒๔๖๔" แลให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตลอด
พระราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๔
เป็นต้นไป

มาตรา ๒ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ เป็นต้นไป ให้
ยกเลิกบรรดาพระราชบัญญัติกับข้อบังคับที่กล่าวต่อไปนี้

- (ก) พระราชบัญญัติภาษีฝิ่น จุลศักราช ๑๒๓๓
- (ข) พระราชบัญญัติภาษีฝิ่นเพิ่มเติม รัตนโกสินทรศก ๑๐๕
- (ค) ข้อบังคับภาษีฝิ่น ลงวันที่ ๑ มีนาคม รัตนโกสินทร
ศก ๑๑๑ วันที่ ๘ มกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๑๗ แลประกาศแก้ไข
ข้อบังคับภาษีฝิ่น ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๗
- (ง) ประกาศห้ามมิให้นำยาสูบเข้าผสมฝิ่นเข้ามาขายใน
พระราชอาณาจักรสยาม รัตนโกสินทรศก ๑๒๐

(จ) พระราชบัญญัติกำหนดโทษ ทำฝืนเงื่อนไข รัตนโกสินทรศก ๑๒๕

(ฉ) พระราชบัญญัติภาษฝืนเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ มาตรา ๓ คำบางคำในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าในที่ใดมิได้มีคำประกอบให้เข้าใจความเป็นอย่างอื่นแล้ว ให้พึงเข้าใจความหมายของคำนั้นดังนี้

คำว่า " ฝืน " หมายความว่า ฝืนตียบ ฝืนสุกฤพาน้ำ ขาเม็ด ของปรุงแล้วชนิดอื่น ซึ่งมีฝืนผสมปนอยู่ด้วย

คำว่า " มูลฝืน " หมายความว่า ณะ มูลฝืนที่คงเป็นเท่าเกิดจากฝืนสุกที่ไขจุดไฟสุบแล้วเป็นเท่าอยู่

คำว่า " ตาลึง " หมายความว่า เป็นพิกต้นนี้หนัก ตาลึง ๑ มินนี้หนักเท่ากับ ๑๐ สลึง ๓๗.๕ กรัม

คำว่า " สูบฝืน " หมายความว่า ตลอดถึง กินฝืน

คำว่า " กล้องสูบฝืน " หมายความว่า เครื่องมือสูบฝืน คือ หัวกล้องฝืน ต้มกล้อง ฤทังหัวกล้องแลต้มกล้องรวมกัน ฤาอย่างอื่นไม่ว่าจะกระทำขึ้นด้วยวัตถุใด ๆ โดยประกอบใช้ในการสูบฝืนได้แล้ว ให้นับว่าเป็นกล้องสูบฝืน

คำว่า " เจ้าพนักงาน " หมายความว่า บุคคลที่รัฐบาลตั้งแต่งให้มีอำนาจกระทำการตามพระราชบัญญัตินี้

คำว่า " ร้านฝืน " หมายความว่า สถานที่ที่เจ้าพนักงาน

อนุญาตให้ผู้ใดคนหนึ่ง ซ้อฝืนจากเจ้าพนักงานไปจำขังให้แก่บุคคล
สุมอยู่ในที่นั้น

พแนกที่ ๒

ว่าด้วยการมีฝืน

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใด ปลุกฝืน มีพันธุฝืน เว้นไว้แต่
จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานโดยเฉพาะ

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนำ ฝืน มุลฝืนเข้ามาในพระราช
อาณาจักร์ ฎาน์ออกไปนอกพระราชอาณาจักร์ เว้นไว้แต่

(ก) ผู้นั้นจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานโดยเฉพาะ

(ข) ผู้นั้นพาฝืนฎามุลฝืนจาก ประเทศอื่นจะไปยัง อีกประเทศ
หนึ่ง โดยเรือลำใดซึ่งเดินแวะเข้ามาในน่านน้ำสยาม ซึ่งผู้นั้น
ได้แจ้งความให้เจ้าพนักงานศุลกากร ฎาเจ้าพนักงานด่านภาษีทราบ
ทันที แลขอมมอบให้เจ้าพนักงานนั้นเก็บฝืนฎามุลฝืนนั้นไว้ ในที่
ซึ่งเจ้าพนักงานประทับตราประจำไว้ป็นหลักฎานอันสำคัญ จน
เรือออกไปจากน่านน้ำสยาม ถ้าผู้นั้นไม่แจ้งความต่อเจ้าพนักงาน
ฎาไม่ปฏิบัติดังกล่าวแล้วนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นนำฝืนฎามุลฝืนนั้นเข้า
มาในพระราชอาณาจักร์

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดมีฝืน โดยมิได้รับใบอนุญาตที่
ออกตามพระราชบัญญัตินี้ป็นสำคัญ

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดมีมุลฝืนที่ไม่ได้เกิดจากเนื้อฝืนสุก
ออกจากโรงต้มของรัฐบาล

มาตรา ๘ ยาทั้ผสมฝึ้นฤาบรรดาสึ่ของใด ๆ ที่ปนผสมฝึ้นซึ่กล่าวไว้ ในมาตรา ๓ ถ้าเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติได้ออกประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษายกเว้นเป็นสำคัญแล้ว จึงไม่นับว่ายาฤาสึ่ของนั้น ๆ เป็นฝึ้นอันต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้

พแนกที่ ๓

ว่าด้วยบุคคลสูบฝึ้นแลการซ้อขายฝึ้น

มาตรา ๕ บุคคลสูบฝึ้น จะคงสูบฝึ้นได้ โดยต้องไปสูบในร้านฝึ้น แลใช้กล้อ้งสูบฝึ้นซึ่ผู้บ่อนุญาตตั้งร้านฝึ้นนั้นจัดหาให้ เป็นเครื่องมือสูบฝึ้น สูบแล้วต้องคืนหลอดฝึ้น แลให้มูลฝึ้นที่ตกอยู่ในกล้อ้งสูบฝึ้นนั้น แก่เจ้าของร้านฝึ้น ก่อนกลับออกไปจากร้านฝึ้นนั้น โดยห้ามไม่ให้ผู้ใด ๆ นำฝึ้นออกไปจากร้านฝึ้น ฤาสูบฝึ้นณที่แห่งใด ๆ ซ้างนอกร้านฝึ้น

มาตรา ๑๐ ถ้าบุคคลสูบฝึ้นผู้ใด ไม่สามารถฤาไม่ปรารถนาจะไปสูบฝึ้นในร้านฝึ้น ให้ขอใบอนุญาตสูบฝึ้นซ้างนอกร้านฝึ้น จากเจ้าพนักงานอันมีหน้าที่ขายฝึ้นณท้องที่ ๆ ตนอยู่ ถ้าเจ้าพนักงานเห็นสมควร ก็จะออกใบอนุญาตให้ ซ้อฝึ้นจากเจ้าพนักงานไปสำหรับสูบย้งที่อยู่ฤาที่ใด ๆ ได้เป็นพิเศษ ใบอนุญาตชนิดนี้เรียกว่า "ใบอนุญาตสูบฝึ้นพิเศษ"

มาตรา ๑๑ ใบอนุญาตสูบฝึ้นพิเศษ ให้ใช้ได้เฉพาะตัวเจ้า

ของใบอนุญาตเท่านั้น แต่จะให้ผู้นั้นไปอนุญาตไปซื้อฝิ่นแทน
สำหรับตัวผู้ถือใบอนุญาตสุบเองได้

มาตรา ๑๒ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตสุบฝิ่นพิเศษจะต้องมีฝิ่นไว้
ทุก ๆ วันตรงกับจำนวนที่ควรเหลืออยู่โดยคิดหักจำนวนฝิ่นที่เจ้า
พนักงานได้กำหนดอนุญาตให้สุบในวันหนึ่ง ๆ ไว้ในใบอนุญาต
นั้น ออกทุก ๆ วันนับตั้งแต่วันได้ซื้อไปครั้งสุดท้าย

มาตรา ๑๓ ห้ามไม่ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตสุบฝิ่นพิเศษจากเจ้า
พนักงานแห่งใดแล้ว ร้องขอรับใบอนุญาตชนิดนี้จากเจ้าพนักงาน
แห่งอื่น ๆ แห่งเดิม สำหรับใช้ในปีพระพุทธศักราชเดียวกันอีก
โดยผู้ใดจะรับถามใบอนุญาตสุบฝิ่นพิเศษ สำหรับตัวใช้ในปี
เดียวกันเกินกว่าฉบับเดียวไม่ได้

มาตรา ๑๔ แพทย์ผู้ผสมยาคนใดต้องการฝิ่นเพื่อจะผสมยา
ให้ขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานของกรมสาธารณสุข ไปซื้อ
ฝิ่นจากเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ขายฝิ่น แต่ต้องรักษาแลใช้ ฝิ่นนั้น
ปฏิบัติตามข้อบังคับของกรมสาธารณสุข

มาตรา ๑๕ การขายฝิ่น จะกระทำได้เฉพาะแต่เจ้าพนักงานที่
รัฐบาลตั้งแต่งให้ มีหน้าที่ขายฝิ่น

มาตรา ๑๖ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น จะขายฝิ่นได้เฉพาะให้แก่
บุคคลซึ่งรับสุบอยู่ในร้านฝิ่นของตน

มาตรา ๑๗ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น

(ก) จะมีฝิ่นสำหรับจ่ายได้ เฉพาะฝิ่นที่ซื้อจากเจ้าพนักงาน
แห่งที่ผู้อนุญาตกำหนดให้ซื้อ ถ้ามีเป็นฝิ่นอื่น ให้ถือว่ามีฝิ่นนั้น
ผิดพระราชบัญญัตินี้

(ข) ต้องทำบัญชีขอแลกจ่ายฝิ่นตามแบบของเจ้าพนักงานที่จะ
สั่งให้ทำ แต่ต้องมีฝิ่นคงอยู่ในร้านฝิ่น ให้ตรงกับจำนวนใน
บัญชี เมื่อคิดรวมจำนวนขอแลกจ่ายแล้ว

(ค) การซื้อฝิ่นจากเจ้าพนักงาน แลกจ่ายฝิ่นให้แก่บุคคลผู้สูบ
ให้ถือตามข้อความแห่งหนังสือสัญญาซึ่งทำไว้ต่อเจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๘ ห้ามไม่ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น

(ก) ขอมขายยาให้ฝิ่นแก่ผู้ใด ฤๅตนเองนำฝิ่นออกไป
นอกร้านฝิ่น

(ข) เอาสิ่งใดเจือปนฝิ่นสำหรับจ่ายแก่ผู้สูบ

(ค) จ่ายฝิ่นเป็นราคาเชื่อ ฤๅจ่ายแลกกับวัตถุอื่นนอกจาก
เงินตราธนบัตรของรัฐบาล

มาตรา ๑๙ ห้ามไม่ให้ผู้ใดที่ไม่ได้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น ฤๅ
ไม่ได้รับใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ ขายมูลฝิ่น

มาตรา ๒๐ ห้ามไม่ให้ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น ฤๅผู้ถือใบ
อนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ แพทย์ ฤๅผู้สมยา มีฝิ่นชนิดอื่นนอกจาก
ที่ซื้อไปจากเจ้าพนักงาน

มาตรา ๒๑ เนื้อแผ่นดินที่ได้บรรจุก่อนที่รัฐบาลจัดทำไว้ นั้น
ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานขึ้นไป เอาออก
จากหลุดไปไว้ในภาชนะอื่น ๆ เป็นอันขาด ถ้าถ่ายเก็บไว้ใน
ภาชนะอื่น ให้นับว่าเป็นแผ่นดินผู้ถือมิไว้ ผิดพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้เด็กผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เข้าในร้านฝิ่น
โดยไม่มีกิจการจำเป็น ถ้าฝ่าฝืนเข้าไปเจ้าพนักงานตรวจพบเห็น
อาจถูกฟ้องว่ากระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

พแนกที่ ๔

ว่าด้วยการมีแลซื้อขายกอล่องสุบฝิ่น

มาตรา ๒๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๕
เป็นต้นไป ห้ามมิให้ผู้ใด มีทำขายกอล่องสุบฝิ่น ฤนากล่อง
สุบฝิ่นเข้ามาในพระราชอาณาจักร เว้นไว้แต่

(ก) บุคคลบางจำพวกที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตาม
พระราชบัญญัตินี้

(ข) ผู้พากล่องสุบฝิ่นจากประเทศอื่นจะไปยังอีกประเทศหนึ่ง
โดยเรือดำโตซึ่งเดินแวะเข้ามาในน่านน้ำสยาม ซึ่งได้แจ้งความ
ให้เจ้าพนักงานศุลกากรฤเจ้าพนักงานด่านภาษีทราบทันที แล
ขอมมอบให้เจ้าพนักงานนั้นเก็บกอล่องสุบฝิ่นนั้นไว้ ในที่ซึ่งเจ้า
พนักงานประทับตราประจำไว้เป็นหลักเกณฑ์อันสำคัญ จนเรือออก
ไปจากน่านน้ำสยาม ถ้าผู้นั้นไม่แจ้งความต่อเจ้าพนักงาน ฤ

ไม่ปฏิบัติดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นนำกล้องสูบฝิ่นนั้นเข้ามา
ในพระราชอาณาจักร

มาตรา ๒๔ ผู้ที่จะรับอนุญาตมีกล้องสูบฝิ่นได้ตั้งแต่วันที่ ๑
เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ เป็นต้นไป เฉพาะแต่

(ก) ร้านฝิ่น สำหรับเป็นเครื่องมือให้แก่บุคคลใช้สูบฝิ่นอยู่
ในร้าน เท่าจำนวนที่เจ้าพนักงานอนุญาตให้มี

(ข) ผู้ได้รับใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือ
การสูบฝิ่น เท่าจำนวนที่เจ้าพนักงานอนุญาตให้มี

(ค) ผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตั้งร้านขายกล้องสูบฝิ่น
มิได้ เท่าจำนวนที่คง เหลือจากเจ้าพนักงานอนุญาตให้มีสำหรับขาย
โดยหักจำนวนที่เจ้าพนักงานอนุญาตให้ขายแก่ผู้ใดไปแล้ว ตาม
ยอดบัญชีซื้อขายที่ถูกต้อง

(ง) ผู้ที่ประสงค์จะมีเป็นเครื่องพิศภณท์ โดยรับรองไม่ใช่
กล้องสูบฝิ่นนั้นสูบฝิ่น ซึ่งเจ้าพนักงานเห็นสมควรให้มี

มาตรา ๒๕ ห้ามไม่ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตมีกล้องสูบฝิ่น แล
ผู้ที่ได้รับอนุญาตตั้งร้านขายกล้องสูบฝิ่น

(ก) ขายกล้องสูบฝิ่นให้แก่ผู้ซึ่งไม่ได้รับใบอนุญาตซอกกล้อง
สูบฝิ่น มาจากเจ้าพนักงานผู้ ที่อนุญาตให้แก่ตนมีกล้องสูบฝิ่น
ญาติอนุญาตให้แก่ตนตั้งร้านขายกล้องสูบฝิ่น

(ข) ให้ผู้อนุญาตให้ผู้อนุญาตให้ผู้อนใช้กล้องสูบฝิ่นของตน

เว้นไว้แต่ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝืน จะจัดกลองสูบฝืนซึ่งตนมีอยู่ โดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่บุคคลใช้เป็นเครื่องมือสูบฝืนอยู่ในร้านฝืนของตนได้

มาตรา ๒๖ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านขายกลองสูบฝืนคนใด ถ้าเจ้าพนักงานไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ ตั้งร้านขายกลองสูบฝืนต่อไป ฤฯเรียกใบอนุญาตกลับคืน ห้ามไม่ให้ขายกลองสูบฝืนต่อไปแล้ว ต้องมอบบรรดากลองสูบฝืนที่คงมีเหลือขายอยู่ตามบ้านชื้อให้ไว้กับเจ้าพนักงาน แล้วนำผู้ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ อนุญาตให้มีกลองสูบฝืนมาซื้อจากเจ้าพนักงาน ให้หมดไปภายใน ๓๐ วัน ถ้าพ้นกำหนด ขายกลองสูบฝืนไปไม่ได้ฤฯขายได้ไม่หมด ต้องรับกลองสูบฝืนที่คงมีอยู่นั้นเป็นของรัฐบาล แต่ถ้าไม่มอบกลองสูบฝืนที่เหลือขายให้เจ้าพนักงานรักษาไว้ดังกล่าวนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นมีกลองสูบฝืนผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

พแนกที่ ๕

ว่าด้วยบุคคลสูบฝืนต้องขึ้นทะเบียน

มาตรา ๒๗ ให้บรรดาผู้ซึ่งสูบฝืนคิด คือมีอายุจะเว้นได้ รวมทั้งผู้รับใบอนุญาตสูบฝืนพิเศษอยู่แล้ว ไปขึ้นทะเบียนเป็นคนสูบฝืนต่อเจ้าพนักงานภายในวันกำหนด ซึ่งจะประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาต่อไปภายหน้า

มาตรา ๒๘ ผู้สูบฝืนที่มาขึ้นทะเบียนนั้น นอกจากเป็นผู้ได้

รับใบอนุญาตสุบฝืนพิเศษอยู่แล้ว ให้เจ้าหน้าที่งานออกใบอนุญาตให้สุบฝืนในร้านฝืน เรียกใบอนุญาตนี้ว่า "ใบอนุญาตสุบฝืนสามัญ"

มาตรา ๒๕ ผู้ถือใบอนุญาตสุบฝืนสามัญ

(ก) จะใช้ใบอนุญาตนี้ได้เฉพาะตัว ห้ามไม่ให้ยอมให้ผู้อื่นไปใช้

(ข) ต้องสุบฝืนเฉพาะในร้านฝืนในท้องที่ของอำเภอที่ตัวจดทะเบียน แต่ต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๕

มาตรา ๓๐ ผู้สุบฝืนถือใบอนุญาตสามัญไปต่างท้องที่ ซึ่งจะสุบฝืนในร้านฝืนตามใบอนุญาตนี้ไม่ได้ ให้ขอฝืนตรงต่อเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ขยฝืนในท้องที่แห่งที่ไปอยู่นั้น แต่ต้องนำฝืนนั้นไปสุบในร้านฝืนในท้องที่นั้นในวันเดียวกัน แต่ให้ใช้กล่องสุบฝืนที่ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝืนนั้นจัดหาให้ไปเครื่องมือสุบฝืน แต่เมื่อสุบฝืนแล้ว ต้องให้มูลฝืนที่ตกอยู่ในกล่องสุบฝืนนั้นกับหลอดฝืนแก่เจ้าของร้านฝืนนั้น ก่อนกลับออกไปจากร้านฝืนนั้น

มาตรา ๓๑ ห้ามไม่ให้ผู้ใดขึ้นทะเบียนเป็นผู้รับฝืนต่อเจ้าพนักงานเกินกว่าแห่งเดียว ฤกว่าครั้งหนึ่งในแห่งเดียวกัน โดยจะรับใบอนุญาตสุบฝืนสำหรับตัวเกินกว่าฉบับเดียวไม่ได้

มาตรา ๓๒ พันเวลากำหนดตามประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษารับจดทะเบียนบุคคลสุบฝืนตามความในมาตรา ๒๗ แล้ว

(ก) ห้ามไม่ให้ผู้ใดสูบบุหรี่ นอกจากผู้ซึ่งได้ ขันทะเบียนมีใบอนุญาตเป็นผู้สูบบุหรี่ไว้ก่อนแล้ว

(ข) ห้ามไม่ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่นจ่ายฝิ่นให้แก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่ได้รับใบอนุญาตสูบบุหรี่สามัญของอำเภอเดียว ถัดกับที่ร้านฝิ่นตั้งอยู่

(ค) ห้ามไม่ให้เจ้าพนักงานรับจดทะเบียนให้แก่ผู้ใดอีก เว้นไว้แต่ผู้สูบบุหรี่เข้ามาใหม่จากต่างประเทศ มาขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานได้ส่วน ถ้าประจักษ์ว่าเป็นผู้สูบบุหรี่ติดมืออาจจะเว้นได้ แต่เข้ามาอยู่ในพระราชอาณาจักรยังไม่เกินกว่า ๓๐ วัน จึงจะรับจดทะเบียนออกใบอนุญาตให้ สูบบุหรี่ตามชนิดที่เห็นสมควรให้ได้ แต่ผู้นั้นเป็นผู้มาจากประเทศที่คนสูบบุหรี่ ต้องรับใบอนุญาตของเจ้าพนักงานในประเทศนั้นแล้ว ผู้นั้นต้องแสดงใบอนุญาตของตน ที่ได้รับมาจากเจ้าพนักงานในประเทศนั้นด้วย ถ้าไม่มีใบอนุญาตแสดงแล้ว ห้ามไม่ให้เจ้าพนักงานรับขึ้นทะเบียนเป็นคนสูบบุหรี่

(ง) ห้ามไม่ให้ผู้ใด นอกจากผู้รับอนุญาต เลลดูจ้างผู้ขายของผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น ผู้สูบบุหรี่ถือใบอนุญาตสูบบุหรี่สามัญ และเจ้าพนักงานผู้ทำการตามหน้าที่ เข้าในร้านฝิ่นโดยไม่มีกิจการจำเป็น

พแนกที่ ๖

ว่าด้วยอำนาจเจ้าพนักงานตรวจค้น

มาตรา ๓๓ อุปราช สมุหเทศาภิบาล อธิบดีกรมฝิ่น ฤาผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ มีอำนาจจะตั้งผู้ตรวจโดยให้หนังสือสำคัญแก่ผู้นั้นเป็นคู่มือ สำหรับกำกับกรในร้านฝิ่นได้ทุกเมื่อ แลเข้าตรวจ ตรวจค้น ร้านขายกลองสูบฝิ่น ร้านฝิ่น ที่อยู่ของฝรั่ง ไซออนูญตสูบฝิ่นพิเศษ ที่ที่เคารของแพทย์ฤาผู้สมยาซึ่งได้ขอฝิ่นตามมาตรา ๑๔ เพื่อสอบดูว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัติแล้วทุกประการฤาไม่

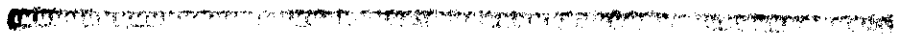
อำนาจตรวจค้นนี้ จะใช้กำลังหักหาญประกอบด้วยก็ได้ เมื่อจำเป็น

พแนกที่ ๗

ว่าด้วยโทษ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดปลุกฝิ่นหรือมีพันธุ์ฝิ่นไว้ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ฤาจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ฤาทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๕ ถ้ามีการปลุกฝิ่นในหมู่บ้านใดผิดพระราชบัญญัตินี้ โดยจับผู้กระทำผิดนั้นมาลงโทษไม่ได้ ให้สมุหเทศาภิบาลฤาผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านนั้น โดยส่งคำสั่งให้แก่ผู้ใหญ่บ้านฤาปิดไว้ในบ้านว่า ให้เรียกคนทั้งหลายในหมู่บ้าน

บัดนี้ ข้าพเจ้าและผู้บัญชาการซึ่งมีอายุครบ ๖๕ ปีขึ้นไป ให้ช่วย
 ป่วยปรนอมาร ปลูกฝิ่นในหมู่บ้านนี้ ภายในเวลาที่กำหนดไว้
 ในคำสั่งซึ่งไม่ให้ออกกว่า ๑๐ วัน ถัดนั้นให้หยุดไป คือ ฝิ่นยังคง
 ปลูกอยู่ในหมู่บ้านนี้ ให้ผู้ใหญ่บ้านและผู้ที่ส่งมารัฐทุกคน
 ต้องมีคา มินิฮารากุบนทว่าหมอสุนทรเมธม ๑๑๑ ข้อ ๒ ตาม
 ขัดขึ้นไม่ละทิ้งเวลาจำกัดอายุซึ่งบังคับอันชอบด้วยกฎหมาย

การปรนอมารปลูกฝิ่นดังกล่าวแล้ว ผู้ใหญ่บ้านอุจเจ้า
 พนักงานอื่นนาจะเข้าไป ที่ ๆ ปลูกฝิ่น เพื่อทำคนตัดฝิ่น
 โดยได้แก่หลักหาอายุได้ ในเรื่องอันเป็น แลกรมผู้ซึ่งต้องการ
 ช่วย ก็ใช้หลักหาอายุได้ลงเดียวกัน แต่จำมิพร้อมญาติอ่อน
 ผู้ใหญ่บ้านอุจเจ้า มักจะควยขบให้ละเลิก แลถึงนี้ควรทำต่อ
 หน้าเจ้าพระคุณแผ่นดินนี้ ถ้เข่าจะกระทำได้ แลจะกระทำได้
 ในระห้วงเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๑๖ ผู้ใด

- (ก) นำฝิ่น มูฝิ่น เข้ามาในพระราชอาณาจักร ฎานำออก
 ไปนอกพระราชอาณาจักร
- (ข) มีฝิ่น ฎามูลฝิ่น
- (ค) นำฝิ่นออกจากกรันฝิ่น
- (ง) ซ้อ ขาย สูบ ฝิ่น

(จ) ขายมูลฝืน โดยผิดพระราชบัญญัตินี้ แลการจับได้ ฝืนกฎหมายฝืนของกลาง ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าฝืนกฎหมายฝืนของกลางมีน้ำหนักไม่เกินกว่า ๕๐ ตำลึง ให้ปรับตามจำนวนน้ำหนักของกลางนั้น เป็นจำนวนเงิน ๓ เท่าราคาฝืน ฤจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ฤทั้งปรับทั้งจำ แต่ไม่ให้ปรับเป็นจำนวนเงินต่ำกว่า ๕๐ บาท

(๒) ถ้าฝืนกฎหมายฝืนของกลางมีน้ำหนักเกินกว่า ๕๐ ตำลึง ให้ปรับตามจำนวนน้ำหนักของกลางนั้น เป็นจำนวน ๓ เท่าราคาฝืน ฤจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ฤทั้งปรับทั้งจำ

ราคาฝืนที่จะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือตามราคาฝืนที่รัฐบาลขายณท้องที่ที่เกิดเหตุแลมีคพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓๗ ผู้ใด

(ก) ซ้อ ขาย สูบ ฝืน

(ข) นำฝืนออกจากร้านฝืน

(ค) ขายมูลฝืน โดยผิดพระราชบัญญัตินี้ แต่การจับไม่ได้ ฝืนกฎหมายฝืนของกลาง ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินตั้งแต่ ๕๐ บาทถึง ๕๐๐ บาท ฤจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน

มาตรา ๓๘ ผู้ใดสูบฝืนในร้านฝืน ไม่คืนหลอดฝืน ฤไม่ให้มูลฝืนที่ตกอยู่ในกล่องสูบฝืนแก่เจ้าของร้านฝืน ก่อนกลับออกไปจากร้านฝืนนั้น ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๒๐๐ บาท ฤจำคุกไม่เกิน ๒ เดือน

มาตรา ๓๘ ผู้ถือใบอนุญาตสุบฝิ่นพิเศษ ฤาใบอนุญาตสุบฝิ่นสามัญ ขอมให้ผู้อื่นใช้ ใบอนุญาตของตนฤาเอาฝิ่นซึ่งตนมีตามใบอนุญาตให้แก่ผู้อื่นไป ฤาอนุญาตให้ผู้อื่นสุบ ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ฤาจคุกไม่เกิน ๖ เดือน

มาตรา ๔๐ ผู้ใด

(ก) รับใบอนุญาตสุบฝิ่นพิเศษจากเจ้าพนักงานแห่งใดแล้ว ร้องขอรับใบอนุญาตชนิดนี้จากเจ้าพนักงานแห่งอื่น ฤาแห่งเดิมสำหรับใช้ ในปีเดียวกันอีก ฤามีใบอนุญาตชนิดนี้สำหรับใช้ ในปีเดียวกัน มากกว่าฉบับเดียวซึ่งผิดต่อมาตรา ๓๓

(ข) ซึ้นทะเบียนเป็นผู้สุบฝิ่นต่อเจ้าพนักงานเกินกว่าแห่งเดียว ฤากว่าครั้งหนึ่งในแห่งเดียวกัน เพื่อประสงค์รับใบอนุญาตสุบฝิ่นมากกว่าฉบับเดียว ซึ่งผิดมาตรา ๓๑

ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๕๐๐ บาท ฤาจคุกไม่เกิน ๓ เดือน

มาตรา ๔๑ ผู้สุบฝิ่นถือใบอนุญาตสามัญไปต่างประเทศของอำเภอที่ตัวจดทะเบียน ไปซื้อฝิ่นจากเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ขายฝิ่นแล้ว ไม่ประพฤติตามความกล่าวไว้ในมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษตามความในมาตรา ๓๘

มาตรา ๔๒ แพทย์ผู้สมทบงานใด ชื่อในตามนี้กล่าวไว้ใน

มาตรา ๑๔ แต่ไม่รักษานัดใช้ ฝืนนั้นตามข้อบังคับของกรม
สาธารณสุข ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๑๐๐ บาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใด

(ก) ใ้รับใบอนุญาตสุบฝืนพิเศษ มีฝืนไว้ในวันใด ๆ
เกินกำหนดจำนวนซึ่งกรรมไว้ ในวันนั้นตามใบอนุญาต ฤตาม
ความในมาตรา ๑๒

(ข) รับใบอนุญาตตั้งร้านฝืน มีฝืนขาดฤเกินจำนวนใน
ใบอนุญาตชื่อเลข

ต้องระวางโทษในส่วนจำนวนฝืนที่ขาด ฤเกินตามความใน
มาตรา ๓๖

มาตรา ๔๔ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝืน

(ก) ขอมขอยุให้ไปแก่ผู้ใด ฤตนเองนำฝืนออกไป
นกร้านฝืน

(ข) เอาสิ่งใดเจือปนฝืนที่สำหรับขาย ต้องระวางโทษตาม
ที่หา เตไว้ ในมาตรา ๓๖ ฤ ๓๗

มาตรา ๔๕ เด็กผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ฝืนเข้าในร้านฝืน
โดยไม่มีกิจการจำเป็น ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน
๕๐ บาท ฤจำคุกไม่เกิน ๕ วัน

มาตรา ๔๖ ผู้ใดเข้าในร้านฝืนโดยไม่มีกิจการจำเป็น ผิดต่อ
มาตรา ๓๒ (ง) ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๕๐ บาท
ฤจำคุกไม่เกิน ๕ วัน

มาตรา ๔๗ ผู้ใด

(ก) มีกำหนดชั่งตวงสุบฝืน ฤกษ์ชั่งตวงสุบฝืนเข้ามาในพระ
ราชอาณาจักร ผิดพระราชบัญญัติ

(ข) มีชั่งตวงสุบฝืนโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติ แต่ยอม
ให้ผู้อื่นชิงฤกษ์ชั่งตวงสุบฝืนของตน ต้องระวางโทษปรับเป็น
จำนวนเงินไม่เกิน ๕๐๐ บาท ฤกษ์ชั่งตวงสุบฝืนไม่เกิน ๓ เดือน

มาตรา ๔๘ ผู้ใดได้รับโทษตามพระราชบัญญัติชั่งตวงสุบฝืน
โทษแล้วยังไม่ครบ ๕ ปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติชั่งตวงสุบฝืนอีก
แต่ข้อหนึ่งข้อใดก็ดี อันมีกำหนดโทษปรับจำคุกไว้ ๒ ปี อย่างแล้ว
ให้ระโทษที่ ๒ สถาน แต่ถ้าความผิดใหม่นี้ มีโทษบัญญัติไว้
แต่ปรับแล้ว ให้เพิ่มโทษที่จะต้องปรับนั้นขึ้นเป็น ๓ เท่า เพื่อ
สำหรับความไม่เจ็ดหลาย

มาตรา ๔๙ เงินรางวัลซึ่งรัฐบาลจะต้องเสียให้แก่ผู้ใด ในการ
จับผู้กระทำผิดพระราชบัญญัติ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเรียกเรื่อง
จากเจ้าเลยผู้กระทำผิด ให้ศาลพิพากษาให้จับเลยผู้กระทำผิดรับ
ผิดชอบ ออกเงินให้แก่เจ้าพนักงานไปจ่ายให้แก่ผู้ว่าได้รับเงิน
รางวัลนั้นโดยแท้ผู้ฟ้องคดีจะบอกข้ออุปคตขอผู้รับเงินรางวัลด้วย
ความจำเป็นจะเปิดเผยชื่อไม่ได้ก็ตาม แต่ต้องโดยอุปกราช สมุห
เทศาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด นครบาลจังหวัด อธิบดี
กรมฝืน ฤกษ์แทนที่รับมอบอำนาจจากผู้ประจำตำแหน่งที่กล่าวแล้ว

นี้ ในคนใดคนหนึ่งจดหมายรับรองว่า เงินที่เจ้าพนักงานฟ้อง
เรียกนั้น จำเป็นต้องจ่ายตั้งกล่าวข้างต้น

มาตรา ๕๐ ฝืน มูลฝืน พันธุ์ฝืน กล้องสูบฝืน ที่เป็นของ
เลมิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลรับส่งแก่กรมฝืนเป็นส่วนหลวง
โดยจะพิพากษาว่าตัวจำเลยเป็นผู้กระทำผิดๆไม่ก็ตาม แลของ
กลางอย่างอื่นเป็นเครื่องมือประกอบใช้ ในการกระทำผิด พระราช
บัญญัตินี้ เมื่อศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดแล้ว ให้รับส่งแก่
กรมฝืนเป็นส่วนหลวงดูกัน

พแนกที่ ๘

ว่าด้วยผู้มีอำนาจออกกฎข้อบังคับ

มาตรา ๕๑ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ เป็นเจ้า
หน้าที่บังคับบัญชาการให้ดำเนินไป ตามพระราชบัญญัตินี้ แลมี
อำนาจออกกฎข้อบังคับ กำหนดอัตราเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
ต่าง ๆ แลวางระเบียบการปฏิบัติพระราชบัญญัตินี้ ข้อบังคับเช่น
กล่าวนี้ เมื่อได้ลงพิมพ์ในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ถือ
ว่าเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระราชบัญญัตินี้

ประกาศสมณวันที่ ๓ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๓ เป็น
ปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัตยุบันนี้